

د حج لنډه طريقه

پښتو

بشتو

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام
على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين.

أما بعد:

دا د حج د ادا کولو د طریقې په اړه یو لنډ
پیغام دی، موږ هڅه کړې چې پیرې هغه
مسائل پکې بیان کړو چې حاجي ورته اړتیا
لري.

موږ له الله جل جلاله څخه سوال کوو چې خاص د
خپلې رضا لپاره یې وګرځوي او عامو مسلمانانو ته
پرې ګټه ورسوي.

په ګڼو ژبو د اسلامي
محتوا ټولنه

لومړۍ: د عبادت د قبلېدو شرطونه

د الله تعالى په نزد عبادت په دوو شرطونو سره قبليري:

1 اخلاص

چې موخه ترې يوازي د الله تعالى رضا او د آخرت ثواب وي،
الله تعالى فرمايلي:

"وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً"¹

ژباړه: (حال دا چې دوی ته حکم نه و ورکړی شوی مګر په دې چې دوی دې د الله عبادت کوي، په داسې حال کې چې دین (عبادت) دغه (الله) لره خالص کوونکي وي).¹

او رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: ژباړه: «اعمال د نیتونو پر بنسټ دي، او هر چا ته هغه څه ورکول کېږي چې څه یې نیت کړی وي».
بخاري (۱)، او مسلم: (۱۹۰۷)، روایت کړی دی.

2 په وینا او عمل سره د نبی صلی الله علیه وسلم پیروي

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «چا چې زموږ په دین کې نوي شیان را پیدا کړل چې له هغې څخه نه وي، هغه مردود دي». بخاري (۲۶۹۷)، او مسلم (۱۷۱۸)، روایت کړی او مسلم په روایت کې (۱۷۱۸) دي. ژباړه: «که څوک داسې کوم کار وکړي چې زموږ د دین امر پرې نه وي، هغه مردود دی».

¹. یعنی: هغه ته او د هغه عبادت ته رجوع کول، او له هغه پرته له ټولو مخ اړول. د سعدي تفسیر (مخ ۵۳۸)

د حج لنډه طريقه

لومړۍ د میقاتونو احکام:

1 **میقاتونه:** هغه ځایونه دي چې نبي صلی الله علیه وسلم د حج او عمرې کولو لپاره د احرام تړلو ځایونه ټاکلي دي.

2 **څوک چې د حج یا عمرې په نیت د دې میقاتونو څخه له یو نه تېرېږي،** نو پرې واجب دي چې احرام ترې وتړي، او له احرام پرته ترې تېریدل روا نه دي.

3 **څوک چې له دې میقاتونو څخه مکې ته نږدې وي:** د هغه میقات د هغه خپل ځای دی؛ نو د حج او عمرې لپاره له هماغه ځای څخه احرام کوي.

4 **او د مکې خلک او څوک چې پکې استوګن دي:** د حج لپاره له مکې څخه احرام کوي، او د عمرې لپاره: له مکې څخه د باندې جل ته وځي او احرام ترې کوي لکه: تنعیم او داسې نور.

5 **که څوک په الوتکه کې وي:** هغه وخت احرام ترې چې الوتکه د میقات برابرۍ ته ورسېږي، نو میقات ته له رسېدو مخکې د احرام جامې چمتو کوي او اغوندي، او کله چې میقات ته ورسېږي سمدلاسه احرام کې د داخلیدو نیت کوي، دا ورته روا نه ده چې هوایي ډګر کې تر کوزیدو پورې احرام وځنډوي، هغه کولی شي میقات ته له رسېدو مخکې د تلبيې په ویلو سره د احتیاط له مخې تلبيې ووايي او احرام وکړي، لدې ویرې چې د تلبيې ویلو ځای ترې د طیارې د چټکتیا له امله تېر نه شي.

دویم: د مناسکو پولونه او د هغوی احکام

مناسک په درې ډوله دي: تمتع، إفراد او قران.

1

تمتع د هغه چا لپاره غوره دی چې قرباني يې له ځان سره نه وي وړي، او تمتع دې ته وايي چې: د حج په مياشتو کې د عمرې احرام وکړي، طواف او سعي وکړي او بيا له احرام څخه ځان خلاص کړي، بيا په همغه کال کې د حج لپاره احرام وکړي.

2

او افراد دې ته وايي چې يوازې د حج لپاره احرام وکړي، کله چې مکې ته ورسېږي ورته سنت دي چې لومړی د قدوم طواف او بيا ورپسې سعي وکړي، خو سر به نه خړيي او نه به يې کموي او له احرام څخه به ځان نه خلاصوي، بلکې تر هغه پورې به په احرام کې پاتې کېږي چې د اختر په ورځ د عقبې جمره وولي. او که چېرته يې د حج سعي د حج طواف ته وروسته کړه هم باک نه لري.

3

او قران دې ته وايي چې د عمرې او حج لپاره يو احرام وکړي او ووايي: (لبيك اللهم عمرة وحجاً) (ای الله د عمرې او حج کولو اراده لرم). او د قارن عمل لکه د مُفرد په څېر دی، پرته له دې چې په قارن قرباني شته او په مفرد نشته.

دریم: د احرام طریقہ او حکمونه

احرام کونکی باید لاندې کړنې تر سره کړي:

1

غسل: د نارینه او ښځو لپاره سنت دی، حتی د حیض او نفاس لرونکو لپاره.

2

خوشبوی لگول: نارینه په سر او ږیره کې عود یا بل ډول خوشبویي کارولی شي، او له احرام وروسته یې په (بدن کې) د خوشبویي اثر پاتې کېدل زیان نلري، او د ښځو لپاره د خوشبویي استعمالول جواز نلري؛ ترڅو نامحرم نارینه یې بوی نه کړي.

3

د احرام جامي اغوستل، چې هغه د نارینه و لپاره لنگ او څادر دي، سنت دا ده چې سپینې پاکې او یا نوي وي،

او ښځه دې د احرام لپاره هر هغه څه واغوندي چې زړه یې غواړي، خو چې ډول او سنگار په کې نه وي، همدارنگه د نقاب او دستکشو اغوستلو څخه دې ډډه وکړي، او خپل مخ او لاسونه دې په بل څه سره پټ کړي.

4

احرام تړل د لمانځه پسې مشروع دي، که هغه فرض لمونځ وي يا نفل، خو دا کار واجب نه دی.

نو که چیرته یې عمره کوله: **(لبيک اللهم عمرة)** به وایي، او که یې حج کاوه او حج یې افراد و نو **(لبيک اللهم حجاً)** به وایي، او که حج یې قارن و نو: **(لبيک اللهم عمرة وحجاً)** به وایي.

که چیرته احرام کوونکی ویره ولري چې د مناسکو د بشپړولو په لار کې به ورته کوم خنډ پېدا شي، نو ورته روا دي چې مشروط نیت وکړي او ووايي: **(وإن حبسني حابس فمحلي حيث حبستني)** (که چیرته د کوم خنډ له امله بند پاتې شوم، نو له احرام څخه د خلاصیدو ځای به مې همغه وي چیرته چې بند پاتې شوم)، نو کله یې چې دا شرط ولگاوه او بیا ورته کوم خنډ پېدا شو چې له امله یې مناسک پوره نه کړای شول، نو له احرام څخه به ځان خلاص کړي او هیڅ شی پرې نشته.

5

بیا به زیاته تلبیه وایي: (لبيک اللهم لبيک، لبيک لا شريك لك لبيک، إن الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك)^۲، چې سړی به یې په لوړ غږ وایي او بنځینه یې هم د بیګانه سړیو په نه شتون کې په لوړ غږ ویلی شي،

۲. د "لبيک" ویلو معنی دا ده چې، ای ربه! په وار وار ستا د امر تابع یم، او معنا یې داده چې بنده د خپل رب بلنه ومنې او پیروي یې وکړي.
"إن الحمد والنعمة لك والملك " الحمد: په کمال او بشپړتیا سره د ستایل شوي ذات یادونه ده، نو کله چې دا الفاظ تکرار شي ثناء ویلو ته اوري. (والنعمة) نعمت؛ هر هغه څه ته وایي چې الله تعالی پرې په خپل بنده لورینه کوي چې غوښتل شوی شی تر لاسه کړي او ناخوالې ترې چپي کړي او د (الملک) معنا دا ده چې: پادشاهي تا لره ده، ځکه یقیناً چې حقیقي پادشاه یوازي الله دی، او د (لا شریک لک) معنا دا ده چې؛ ای الله! تا سره ستا په ځانګړو بشپړو صفتونو کې هیڅوک شریک نه دی چې له هغو صفتونو څخه په پادشاهۍ، خالقیت، د چارو تدبیر او الوهیت کې یووالی دی. په لنډه توګه له: مجموع فتاوی ورسائل العثمین (۹۶/۲۲)

د احرام کوونکي لپاره مناسب ده چې تلبيه ډيره تکرار کړي، په ځانگړې توگه کله چې حالات او وخت بدلون ومومي لکه په لور ځای ختل، يا په ځورې بنکته کېدل، يا دا چې شپه راشي يا ورځ شي.

په عمره کې تلبيه ويل له احرام تړلو څخه د طواف تر پېلولو پورې روا ده، او په حج کې له احرام تړلو څخه تر دې پورې چې د اختر په ورځ د عقبې جمرې په ویشتلو پېل وکړي.

پر محرم واجب دي چې د احرام تر پایه له ممانعتونو څخه ځان وساتي.

خلورم: د احرام ممانعتونه

د احرام ممانعتونه په لاندې ډول دي:

1 د بدن له هر ځای څخه ویښتان خریل، کمول او یا ویستل.

2 د پښو یا لاسونو ټول یا ځینې نوکان پرې کول.

3 سر د هغه څه سره پټول چې پرې نښتی وي لکه: خولی، دستمال، پگړۍ، یا په سر څادر او رومال اچول، یا په کمپلې، کارتن یا بل داسې څه سره سر پټول چې موخه ترې د سر پټول وي. دا مانع یوازې د سړیو لپاره دی، پرته له ښځو څخه.

4 د بدن په اندازه منظمې جامې اغوستل؛ هغه چې خلک یې په عادي حالت کې اغوندي لکه: جوړې شوې جامې؛ کمیس او پرتوگ، جرابې او دستکشې. دا خاص د نارینه وو لپاره دي پرته له ښځینه وو؛ ځکه د ښځینه په حق کې یوازې:

■ نقاب، برقع، یا هغه څه چې د مخ پټولو لپاره د نقاب په څېر استعمالیږي منع دي، او د بېګانه سړیو د شتون پر مهال باید ښځه خپل مخ پټ کړي اگر که پرده یې له مخ سره هم لګیږي؛ او دا ورته روا ندي چې بل څه د دې لپاره په سر کلک وتړي چې څادر یې له سر سره ونه لګیږي؛ ځکه د دې کار د مشروعیت لپاره کوم دلیل نشته.

■ دستکشې په لاسونو کول، او د بېګانه سړیو د شتون پر مهال پرې د لاسونو پټول واجب دي چې په عبايه (حجاب) کې یې دننه کړي.

5 په بدن او د احرام په جامو کې خوشبويي لگول.

6 د وچې ښکار وژل، يا يې له وژلو پرته ښکار کول.

7 د ځان او يا بل چا لپاره مرکه يا خواستگاري کول.

8 د نکاح تړون.

9 له جماع پرته نږدېوالی لکه: ښکلول، او په شهوت سره لمس کول.

10 جماع، يعني په شرمگاه کې کوروالی کول.

پنجم: د طواف طریقہ

1

کله چې مُحرم مسجد الحرام ته ننوځي، نو سنت دي چې بنی پښه مخکې کړي او د جومات ته د ننوتلو دعا ووايي، یو له هغو معتبرو روایتونو څخه چې پدې اړه روایت شوی دا دی چې ووايي: «اللهم افتح لي أبواب رحمتك»، «ای الله! زما لپاره د خپل د رحمت دروازي خلاصې کړه» دا دعا هر جومات ته د ننوتلو پر مهال ویل کېږي، او یوازې په حرم شریف پورې محدوده نه ده.

2

کله چې وغواړي طواف پیل کړي، نو تلبيه دې بنده کړي، او اضطباع دې وکړي، د اضطباع طریقه دا ده چې: سړی د خپل (څادر) منځنۍ برخه خپل بني (تخرگ) لاندې تېره کړي، او دواړه پېڅکي په کینه اوږه راواړوي، کله چې طواف پای ته ورسوي، نو څادر دې بېرته معمول حالت ته راوړي (څنگه چې له طواف څخه مخکې و)؛ ځکه چې اضطباع یوازې د طواف پر مهال کیږي.

3

بیا به حجر الأسود ته لار شي او په بني لاس سره به یې لمس او ښکل کړي، که ښکلول ورته ناشوني و، په لاس سره دې لمس کړي او لاس دې ښکل کړي، که چیرته یې په لاس لمسول ناشوني و، په یو بل څه سره دې یې لمس کړي لکه: امسا او یا بل څه او ښکل دې یې کړي، او که دا کار هم ناشونی و مخامخ دې ورته ودرېږي او په لاس سره دې ورته اشاره وکړي او لاس دې نه ښکلوې، غوره دا ده چې ټپل ماتپل جوړ نه کړي او خلک ازار نه کړي.

4 د حجر الأسود د لمسولو، يا ورته اشارې كولو پر مهال به (الله أكبر) وايي.

5 بيا به بني لاس ته حركت وكړي، چې كعبه شريفه يې چپ لاس ته راشي، كله چې يماني ركن ته ورسېږي هغه به له بنكلولو پرته لمس كړي، كه دا كار ناشونی و بېر وبار به نه جوړوي او نه به ورته اشاره كوي.

6 او د يماني ركن او حجر الأسود تر منځه به : (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) وايي، يعنې (زمونږ ربه! مونږ ته په دنيا كې ښېگڼه (نيكمرغي، سلامتې، رزق) او په آخرت كې هم ښېگڼه (جنت، رحمت) راكړه، او مونږ د دوزخ له عذاب څخه وژغوره).

7 هر كله چې د حجر الاسود څخه تېرېږي، نو په خپل لاس به ورته اشاره كوي او (الله اكبر) به وايي.

8 او د طواف په پاتې چكرونو كې د خپلې خوښې اذكار وايي، دعاگانې او د قرآن كريم تلاوت كوي.

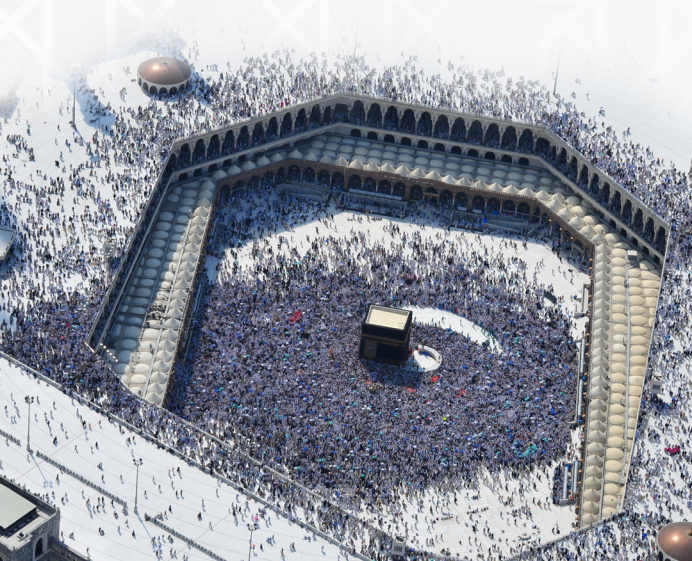

9

سنت دا دی چي يوازي په لومړيو دريو گردشونو کي رمل وکړي، او رمل په چټکي سره لنډو گامونو اخېستلو ته وايي، او په نورو پاتي څلورو گردشونو کي رمل نشته، بلکي عادي مزل پکي کوي.

10

کله يي چي طواف بشپړ کړ، مقام ابراهيم ته ورمخکي کيږي او دا آيت لولي: (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى)، او (مونږ وويل): له مقام ابراهيم نه ”لمونځ ځای“ جوړ کړئ، بيا که شوني وه تر شايي دوه رکعته لمونځ کوي، که نه په هر ځای کي چي شوني وه هلته يي کوي چي، په لومړي رکعت کي له فاتحي وروسته: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) او په دويم رکعت کي له فاتحي وروسته: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) لولي.

شپږم: د سعي طريقه:

1

کله چې له طواف او دوه رکعتو لمونځ کولو فارغ شو د سعی کولو ځای ته ورځي، کله چې د صفا (غونډۍ) ته نږدې شو: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ) لولي، یعنې یقیناً چې صفا او مروا د الله تعالی له نښو څخه دي. بیا وایي: "أبدأ بما بدأ الله به". یعنې په هغه څه سره پیل کوم چې الله تعالی پرې کړی دی.

2

بیا صفا ته څیړي تر دې چې کعبه او یا د کعبې لوری وگوري، نو هغه لور ته مخ کوي، د الله تعالی یووالی، تکبیر کوي او وایي: «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، لا إله إلا الله وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده»،

«له الله پرته بل معبود نشته، چې یوازې دی او هېڅ شریک نه لري، پاچاهي د هغه ده او ستاینه هغه لره ده، او هغه په هرڅه قادر دی، نشته بل معبود مگر یوازې یو الله دی، هغه خپله ژمنه پوره کړه، او د خپل بنده مرسته یې وکړه، او هغه یوازې احزابو ته ماتې ورکړه»، دغه ذکر درې ځلې تکراروي، او په منځ کې یې دعا کوي.

3

بیا له صفا څخه مروا ته پیدل راکوزیږي، نو کله چې شني نښې ته ورسېږي، نارینه تر دویمې شني نښې ته رسیدو پورې خپل تگ گړندی کوي، بیا له هغې وروسته خپل عادي مزل ته راگرځي او د ښځو لپاره گړندی تگ جواز نلري.

4

نو کله چې مروه ته ورسېږي هغه کارونه یې چې په صفا کې ترسره کړي و مروه کې یې هم ترسره کوي. (دویمه فقره).

5

بيا له مروه څخه صفا ته پيدل راكوزيږي، كله چې
شني نښې ته ورسېږي، نارينه خپل تگ گړندۍ كوي
تر دې چې دويمې نښې ته ورسېږي، بيا خپل عادي
تگ كوي.

6

او همداسې چې اووه گردشونه بشپړ شي، له صفا
څخه مروه ته تگ يو گردش او له مروه څخه صفا ته
بل گردش دی.

7

او په سعی کې يې چې هر ذکر، دعا، او د قرآن کریم
تلاوت خوښ وي هغه كوي.

اووم: د سر خریلو او لنډولو طریقه

1

کله چې عمره کوونکی خپل طواف او سعی بشپړ کړي، نو که نارینه وي د سر خریيل او یا کمول **پري** واجب دي، او سنت طریقه دا ده چې خریل یا کمول باید ټول سر ته شامل وي.

2

د سر خریل د لنډولو **څخه غوره دي**، مگر دا چې د حج وخت دومره نږدې وي چې د سر د وېښتانو د ودې لپاره بسنه نه کوي؛ نو بیا غوره ده چې وېښتان لنډ شي.

3

او **ښځه** د خپلو وېښتانو له څوکو څخه د گوتي د یو بند په اندازه وېښتان لنډوي.

4

او چا چې د حج لپاره احرام کړی وي، نو که حج یې افراد یا **قِران** وي هغه به له وېښتانو څخه څه شی نه اخلی، مگر د اختر په ورځ؛ وروسته له دې چې د عقبي جمره وولي.

او پدې سره عمره کوونکي خپله عمره پای ته ورسوله، او همدا رنگه د تمتع حج لپاره عمره کوونکي د عمرې مناسک پای ته ورسول.

د حج طريقه

لومړی: په حج سره احرام تړل:

1 د هغه چا لپاره چې د حج اراده يې کړي وي، سنت طريقه دا ده چې که دی په مکه کې وي او يا له ميقات دننه وي، نو د ترويي په ورځ (۸ د ذوالحجې) دې له خپل ځای څخه د څانګې په وخت کې احرام وتړي، که نه نو په کوم ميقات چې تيريزي له هغه نه دی يې وتړي.

2 او د حج لپاره به په احرام کې هغه څه کوي چې د عمرې لپاره يې کړي وو لکه: **غسل کول، خوشبوی لګول او لمونځ**، نو د حج لپاره به د احرام نيت کوي او تلبيې به وايي، او د حج لپاره د تلبيې ويلو طريقه داسې ده لکه د عمرې لپاره، خو دلته به د : **(لبیک عمرة)** پر ځای: **(لبیک حجاً)** وايي.

3 که چيرته احرام کوونکی ويره ولري چې د مناسکو د بشپړولو په لار کې به ورته کوم خنډ پېدا شي، نو ورته روا دي چې مشروط نيت وکړي او ووايي: **(وإن حبسني حابس فمحلي حيث حبستني)** (که چيرته د کوم خنډ له امله بند پاتې شوم، نو له احرام څخه د خلاصيدو ځای به مې همغه وي چېرته چې بند پاتې شوم)، نو کله يې چې دا شرط ولګاوه او بيا ورته کوم خنډ پېدا شو چې له امله يې مناسک پوره نه کړای شول، نو له احرام څخه به ځان خلاص کړي او هېڅ شی پرې نشته.

4 بيا به دا تلبيې ډيره وايي: **(لبیک اللهم لبیک، لبیک لا شریک لک لبیک، إن الحمد والنعمه لک والملك لا شریک لک)** چې نارینه به يې په لور غږ وايي او ښځينه به يې هم په لور غږ وايي خو پدې شرط چې بېګانه سړي نه وي، د احرام کوونکي لپاره مناسب ده.

چې تلبیه ډیره تکرار کړي، په ځانگړې توگه کله چې حالات او وخت بدلون مومي، لکه په لوړ ځای پورته کېدل، یا تیټ ځای ته کوزېدل، یا د شپې او ورځې تلل راتلل.

او له احرام تړلو څخه تلبیه ویل روا دي، تر دې چې د اختر په ورځ د عقبه جمرې ویشتلو ته ورسیري.

5

پر محرم واجب دي چې د احرام په ممنوعه کارونو کې د احرام تر پایه ښکېل نه شي، ترڅو چې له احرام حلال شي.

6

دويم: په منا کې شپه تېرول:

بيا په اتمه ورځ سنت طريقه دا ده چې منا ته لاړ شي؛
هله د ماسپښين، مازديگر، ماښام، ماخوستن او سهار
لمونځونه هر يو بېل بېل په خپل وخت کې قصر ادا
کړي؛ ځکه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به په منا
کې لمونځونه هر يو په خپل وخت کې قصر کول.

دریم: پہ عرفات ودریدل او پہ مزدلفہ کی شپہ تپرول:

1

نو کله چې د نهمې ورځې - چې د عرفې ورځ ده - لمر راوڅیږي، له منا څخه عرفات ته روانیږي، نو که شونې وه په نمره کې تر زوال پورې تم کیږي، کنه باک نه لري؛ ځکه چې په نمره کې تم کېدل سنت دي.

2

کله چې زوال وشي نو د ماسپینین او مازدیگر لمونځونه دوه دوه رکعته کوي او د دواړو وختونو لمونځونه سره په ماسپینین کې یو ځای کوي چې دې ته (جمع تقدیم وایي)، لکه څرنگه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم کړي و.

3

بیا د لمانځه پسې ذکر، دعا او الله تعالی ته د زاری کولو لپاره ځان فارغوي، قبلي ته مخ کوي، لاسونه پورته کوي او د خپلې خوښې دعاګانې کوي.

4

او په دې لوی موقف کې به د رسول الله صلی الله علیه وسلم دعا دا وه: «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير». «له الله پرته بل معبود نشته هغه یو دی شریک نه لري، د هغه لپاره پادشاهي ده او د هغه لپاره ستاینه ده، او هغه په هر څه قادر دی».

5

نو که چېرته سترې شو او غوښتل یې چې له خپلو ملګرو سره ګټورې خبرې اترې وکړي، یا ګټور کتابونه ولولي، په ځانګړې توګه هغه چې د الله تعالی د سخاوتمندی او پراخو انعامونو سره تړاو لري؛ د دې لپاره چې په هغه ورځ یې د هیلمندی اړخ پیاوړی شي نو ښه ده، بیا بیرته الله تعالی ته په زاری کولو او دعاګانو سره راګرځي، او کوښښ کوي چې د ورځې وروستی برخه د دعا لپاره فرصت وګڼي او ګټه ترې واخلي، ځکه چې غوره دعا د عرفې د ورځې دعا ده.

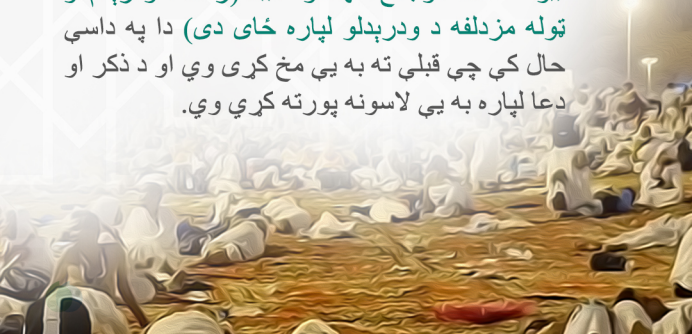
6 **کله چې د عرفې د ورځې لمر ډوب شي، مزدلفې ته روانیږي.**

7 **کله چې مزدلفې ته ورسیده نو د ماښام لمونځ درې رکعته او د ماخوستن لمونځ دوه رکعته کوي؛ دواړه لمونځونه سره (په ماخوستن کې) یو ځای کوي.**

8 **او که چېرته یې ویره درلوده چې مزدلفې ته به له نېمې شپې وروسته ورسیري، نو بیا لمونځ کوي، که څه هم مزدلفې ته له رسیدلو وړاندې وي، او ورته روا نه دي چې لمونځ له نېمې شپې بعد وخت ته وروسته کړي.**

9 **په مزدلفه کې شپه تیروي، کله چې رڼا شي د سهار لمونځ وخته له اذان او اقامت سره کوي.**

10 **بیا د مشعر الحرام په لور روانیږي، الله تعالی په یووالي سره یادوي، تکبیرونه وايي او د خپلې خوښې دعاګانې کوي، تر دې چې ښه رڼا شي، او که مشعر الحرام ته یې تلل نه کېدل، نو په خپل ځای کې دې دعا وکړي؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «وَقَفْتُ هَاهُنَا وَجَمَعَ كُلُّهَا مَوْقِفٌ»، (زه دلته ودرېدم او ټوله مزدلفه د ودرېدلو لپاره ځای دی) دا په داسې حال کې چې قبلي ته به یې مخ کړی وي او د ذکر او دعا لپاره به یې لاسونه پورته کړي وي.**

خلورم: د اختر د ورځي کارونه:

1 **کله چې ښه رڼايي ولگيږي،** نو د لمر ختو نه مخکې له مزدلفې څخه منا ته روانيږي، او په وادي محسر نومي ځای کې (چې يو خوړ دی) گړندی کيږي.

2 **کله چې منا ته ورسېږي د عقبې جمره په اوو کانو پرلپسې ولي،** دا تر ټولو وروستۍ جمره ده چې مکې مکرمې ته نږدې ده، هر يو کانۍ بايد د خرما د زړې په اندازه وي تقريبا، او د هر کانۍ سره الله اکبر وايي.

3 بيا که شونې وه **خپله قرباني حلالوي.**

4 بيا نارینه خپل ويښتان خروي يا يې لنډوي او خړول غوره دي، او د ښځو لپاره د ويښتانو خرييل نشته، هغوی يوازې د ويښتانو څوکي اخلي.

5 **نو کله يې چې جمره وويشته، ويښتان يې وخريل،** لومړی تحليل ورته حاصل شو چې پدې سره ورته له ښځې پرته نور هر څه حلاليزي.

6 بيا د افاضي د طواف لپاره مکې مکرمې ته ځي، **نو طواف کوي او بيا يې که حج تمتع و، نو د حج لپاره سعي کوي،** او که مفرد يا قارن و او د قدوم له طواف نه وروسته يې سعي نه وه کړې، نو سعي کوي، او کولی شي چې طواف او سعي شپې ته يا دويمې ورځې ته وروسته کړي، چې هر ډول ورته اسان وو.

پنھم: د تشریق د ورځو اعمال

1 کله يې چې جمره وويشته، طواف او سعی يې وکړه، نو په پوره توګه ورته تحلل حاصلېږي، آن د خپلې ښځې سره يو ځای کېدل ورته روا کېږي.

2 بيا منا ته ګرځي، هلته يوولسمه، دولسمه او دريارلسمه شپه تېروي؛ ديارلسمه شپه د هغه چا لپاره ده چې تر پايه د پاتې کېدلو اراده ولري.

3 او درې واړه جمره به له زوال څخه وروسته ولي.

4 په يوولسمه ورځ لومړۍ جمره په اوو کانو پرلپسې ولي - هغه چې له مکې څخه تر ټولو لرې او خيف جومات ته نږدې ده - له هر کانې سره تکبير وايي. بيا لږ مخکې ځي او د خپلې خوښې اوږده دعا کوي، که د اوږد وخت لپاره ورته ودرېدل او دعا کول سخت و، کولی شي د لږ وخت لپاره تم شي او آسانه دعا وکړي تر څو سنت طريقه پر ځای شي.

5 بيا په همدې ډول منځنۍ جمره ولي او وروسته ترې دعا کوي.

6 بيا د عقبې جمره ولي، خو وروسته ترې دعا نه کوي او روانيږي.

7

بیا په دولسمه ورځ هم لکه د یوولسمې ورځې په څېر
جمري ولي؛ نو کله یې چې د جمر ویشتل بشپړ
کړل، کولی شي بیرته وکړي او له منا څخه ووځي.

8

او که یې غوښتل چې تاخیر وکړي، او تاخیر کول
غوره دي، نو دیارلسمه شپه تیروي، درې واړه
جمري له زوال نه وروسته لکه د تېرو ورځو په څېر
ولي.

9

او دیارلسمې ورځې ته پاتې کېدل (تأخیر) واجب نه
دی، مگر دا چې د دولسمې ورځې لمر پرې په منا
کې ډوب شي، نو بیا پرې تأخیر لازمي دی، چې باید
پاتې شي او په دیارلسمه ورځ له زوال نه وروسته
درې واړه جمري وولي.

10

خو که ده له اختیار نه پرته پرې دوولسمې ورځې
لمر په منی کې ډوب شو، د بېلګې په توګه چې روان
شوی وي، موټر کې سپور شوی وي، خو د موټرو د
بیروبار او یا بل څه له امله پرې ناوخته شي؛ نو بیا
اړین ندی چې پاتې شي؛ ځکه چې تر لمر ډوبېدو یې
ځنډېدل بې اختیاره و.

شیرم: طواف الوداع:

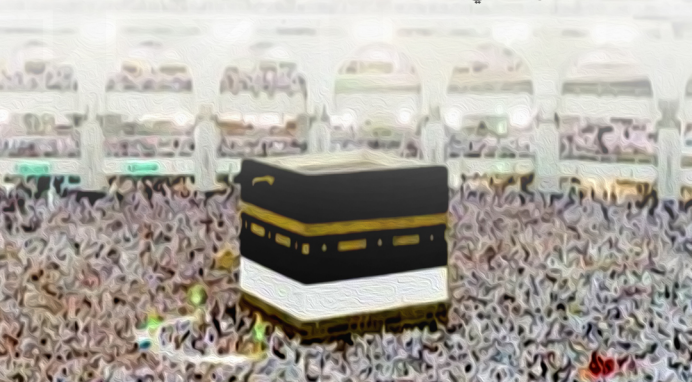

1 کله یې چې له مکې څخه خپل هېواد ته د وتلو اراده وکړه نو له طواف الوداع پرته به له مکې څخه نه وځي.

2 مگر هغه ښځې چې حبض یا نفاس ولري، پر هغوی طواف الوداع نشته، او نه ښايي چې د مسجد الحرام په دروازو کې د مخه ښي لپاره ودريږي؛ ځکه چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه ثابت ندي.

3 او کله چې غواړي سفر وکړي نو طواف الوداع دې د بیت الله شریف سره خپل وروستی کار وگرځوي.

4 که چیرته له طواف الوداع نه وروسته - خپلو ملګرو ته د انتظار، یا سامان بارولو، یا په لار کې سودا اخیستلو له امله - پاتې شو باک نه لري او طواف به بیا نه کوي، مګر دا چې د سفر د وروسته کولو اراده ولري، بیا دې د بېلګې په توګه خپل سفر د ورځې پای ته وروسته کړي، او اړین دی چې بیا د مخه ښي طواف وکړي تر څو یې وروستی دیدار د بیت الله سره وشي.

HADIYAH
HAJI & MU'TAMR'S GIFT

هدية
هدية الحاج والمتممر

www.hadiyah.org.sa